

som det, der hændtes disse fire Folkethingsmænd — af hvilke Een endnu har Sæde i Folkethinget, og har havt det uafbrudt siden den Tid, nemlig det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), — har jeg siden erfaret i Aarhus, i Hjørring og andre Steder. Det er dog, som sagt, ikke blot de politiske Storme, der blæse de smaa Kjøbstadsprocuratorer i Krogene; det er ogsaa mange andre smaalige Hensyn. Til Exempel herpaa kan jeg nævne, at jeg har havt det Tilfælde, at en udenbys Mand vilde søge en Kjøbstadscommunalbestyrelse til at betale et Erstatningsløb, men at han ikke kunde faae nogen Kjøbstadsagsfører til at møde, fordi de ikke vilde optræde imod Borgmester og Raad. Jeg har oplevet det Tilfælde, at man ikke har kunnet faae en Provindsagsfører til at møde i rene og klare Gjældsager, fordi Sagsøgeren var en Tjyfter, idet Vedkommende sagde, at hvis han paatog sig disse Sager, vilde han blive anseet for at holde med Tjyfterne, og han vilde da faae mange Stikpiller og Gloser paa Klubben, hvilket han ikke kunde være tjent med.

Jeg har tilladt mig at være noget vidtløftig i mine Exempler ligeoverfor det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjørring), thi naar jeg som Mand af Professionen, af Taget eller af Lauget, hvad de Herrer nu vilde kalde det, kommer med et Forslag, maa jeg tillade mig at paavise, at det passer til vore Forhold, og at det ikke er frevet ud af Betragtninger, til hvilke man kan læse sig af Bøger. Det, der her skal afgjøres, er, om Publicum skal være nødt til at betale Sagsføreres eller deres Fuldmægtiges Rejser, naar de ikke ere istand til at bevise, at de virkelig ere forhindrede fra at reise, thi der staaer i de Herrers Forslag, at det kun er undtagelsesviis, og naar der er Forhindring tilstede, at man kan lade møde ved en Anden. Saaledes som Lovforslaget vil blive redigeret, naar dette Endringsforslag vedtages, vil det altsaa paaligge en Sagsfører at føre Beviis for, at han er forhindret fra at møde, men det vil meget ofte være umuligt at føre et saadant Beviis, og i mange Tilfælde er han virkelig forhindret fra at møde, hvortil

være en unyttig Uleilighed og Besøft-

ning at reise til det Sted, hvor Retten holdes, idet det vil være nok for hans Parts Interesse, at han sender en anden Mand, om hvis Dygtighed til at gaae i Rette han er overbevist. — Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds meente, at efter den Resdaction, som var vedtagen forrige Gang, vilde gamle Misbrug blive opretholdt. De gamle Misbrug, til hvilke han sigter, ere, formoder jeg, at Sagsførersuldmægtige føre Sager, uden at deres Principaler have med dem at bestille; men disse gamle Misbrug kunne accurat ligesaa godt opretholdes og trives efter den Resdaction, det ærede Medlem foreslaaer. Det ærede Thing har ved 2den Behandling vedtaget, at der sættes Straf for slige Misbrug, og jeg troer derfor, at der ingen Grund er til at vente nogen Overtrædelse af de lovlige Forhold. Jeg skal altsaa henstille til det ærede Thing at fastholde det, der blev vedtaget her forrige Gang. Hvad angaaer det af mig i Forening med flere ærede Medlemmer stillede Endringsforslag til §. 14, der er blevet angrebet af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds, skal jeg allerede paa Forhaand bemærke, at hans Angreb efter min Mening var uberettiget. Der staaer i Lovforslagets §. 14: „Kommer Sagsføreren ud af Raadigheden over sit Bo, fortaber han Retten til at udøve Sagsførervirksomheden, saalænge Uraadigheden vedvarer“. Jeg er af competente Mænd bleven gjort opmærksom paa, at dersom denne Resdaction bliver bibeholdt, maa en Dommer nødvendigviis nægte en Sagsfører Afgang til ex officio at møde i Retten, naar der er thinglæst en Arrestforretning eller Dom paa ham, men dette har vistnok ikke været Forslagets Mening, ligesaa lidt som Lovgivningen nægter en Mand s. Ex. at drive Kjøbmandshandel, fordi der er læst en Dom paa ham. Kjøbmanden vil ved en Doms eller et Forligs Retsning være sat ud af Raadighed over sit Bo; Sagsføreren vil ligeledes være det, og det Samme er Tilfældet med en Dommer eller hvilkensomhelst anden Person, men derfor at nægte Sagsføreren fortsat Afgang til sit Livserhverv, har vistnok ikke været Meningen med Forslaget. Jeg har idetmindste Grund til at troe det efter private Samtaler, som jeg har havt med Landsthingsmedlemmer; men dette